

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2237/2022
30.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Јонових, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1708/21 од 28.10.2021. године, у седници од 30.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1708/21 од 28.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 7447/19 од 19.01.2021. године ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужена накнади штету због изгубљене добити у појединачним месечним износима наведеним изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1708/21 од 28.10.2021. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да је ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је као државни службеник био распоређен на радно место обезбеђења Завода у одсеку притвора у ... у Служби обезбеђења КПЗ Против тужиоца је дана 18.12.2014. године покренута истрага због постојања основане сумње да је извршио кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ, и покренут је дисциплински поступак, а решењем Казнено поправног завода у Нишу од 18.12.2014. године привремено је удаљен са рада до окончања дисциплинског поступка. Решењем Казнено поправног завода у Нишу од 09.12.2015. године тужилац је оглашен одговорним за извршење теже повреде радне дужности из члана 109. став 1. тачка 2. Закона о државним службеницима и изречена му је дисциплинска казна престанак радног односа. Наведено решење потврђено је решењем министра правде од 13.01.2016. године, када је тужиоцу престао радни однос. Управни суд је пресудом од 01.02.2018. године поништио наведено решење министра правде и предмет је враћен на поновни поступак. Решењем министра правде од 09.03.2018. године поништено је решење Казнено поправног завода у Нишу од 09.12.2015. године и предмет је враћен том органу на поновни поступак. Решењем првостепеног органа од 13.04.2018. године опозвано је претходно решење и почев од 13.04.2018. године тужилац је враћен на радно место обезбеђења завода у Служби за обезбеђење КПЗ ... од када прима редовну зараду. Даном 30.12.2014. године тужиоцу је одузета путна исправа. Правноснажном кривичном пресудом од 05.04.2019. године тужилац је ослобођен оптужбе да је извршио кривично дело примања мита. Током трајања кривичног поступка, тужилац се обраћао суду и тужилаштву са молбом да му се врати пасош ради запослења у Привредном друштву „...“ у ..., а пасош му је враћен 15.05.2019. године, након правноснажног окончања кривичног поступка. Парнични поступак који је тужилац покренуо ради исплате неисплаћених зарада и припадајућих доприноса за период док је трајао дисциплински поступак и удаљење са радног места и даље није правноснажно окончан. Тужилац се није запослио у предузећу у ... након што му је пасош враћен, а радни однос у КПЗ Ниш престао му је на његов захтев августа 2020. године. У овој парници, тужилац је потраживао накнаду штете у виду измакле добити за период од 20.12.2016. године, до 15.05.2019. године, када му је враћен пасош, на име разлике између зараде коју је остваривао у КПЗ Ниш и зараде коју би остварио да се запослио у предузећу у ...

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је тужбени захтев тужиоца за накнаду штете у виду измакле добити одбијен као неоснован, у смислу одредаба чл. 154. став 1., 155., 172. и 189. Закона о облигационим односима.

Према члану 189. став 1. ЗОО, оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи, а према ставу 3. овог члана, при оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остварење спречено штетниковом радњом или пропуштањем.

У конкретном случају, тужилац није пружио доказе по основу којих би се могло објективно очекивати да је у спорном периоду за њега настала штета у виду измакле добити. Наиме, утврђено је да је тужилац имао усмени договор са власником фирме из ... о његовом радном ангажовању, и приложена је изјава сведока о висини просечне месечне зараде коју би тужилац у том предузећу остваривао у спорном периоду. Међутим, правилан је закључак другостепеног суда да тужилац у поступку није пружио адекватне доказе, а нарочито уговор о радном ангажовању са прецизираним

условима рада и начином исплате, који би представљали основ по коме би његов радни однос у Републици ... био заснован у складу са важећим прописима те државе. Такође, тужилац је након престанка радног односа водио управни поступак и управни спор ради поништаја решења којим му је изречена дисциплинска мера престанак радног односа, успео је у спору и почев од 13.04.2018. године враћен је на радно место у КПЗ Ниш, што такође указује да запослење и остваривање зараде у иностранству у том периоду није била могућност која би наступила по редовном току ствари.

Ревизијом тужиоца неосновано се указује на погрешну примену материјалног права и наводи да би према редовном току ствари и посебним околностима, да му је пасош раније враћен, тужилац засновао радни однос у предузећу у ..., јер такав закључак не произилази из утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић